

CONTRA LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM, JUSTÍCIA SOCIAL!

Novament una sentència del Tribunal Suprem esdevé un acte contra la lògica i en contra dels interessos de la majoria de la població. Després de dos dies de deliberació, el Tribunal Suprem ha fet marxa enrere per a ignorar el seu últim dictamen i recuperar la doctrina anterior a la sentència del 18 d'octubre. L'alt tribunal finalment ha fallat que seran els clients els qui hauran d'assumir el cost de l'Impost d'Actes Jurídics Documentats en lloc de les entitats financeres tal com indicàven les tres darreres sentències del propi tribunal.

El canvi de criteri i la forma com s'ha produït (amb una revocació en ple de la sentència que havia adoptat la sala especialitzada del Tribunal Suprem), provoquen una innegable alarma social i posen en dubte la manca d'independència judicial que un estat de dret no es pot permetre.

No és la primera vegada que els tribunals defineixen els criteris sobre el negoci financer, i concretament sobre la concessió d'hipoteques: les clàusules sol sense anar més lluny o altres productes financers com les preferents. La població en general, i també els treballadors i treballadores del sector, moltes vegades injustament tractats, patim aquesta mala praxi de les entitats financeres. Són justament aquests treballadors del sector qui en última instància treballen amb els consumidors, clients i usuaris, i pateixen les conseqüències de decisions alienes, que provoquen indignació social.

El canvi de legislació aprovat avui pel Govern estatal no és suficient ja que no té efectes retroactius i no soluciona el fons del problema.

Creiem que va en la bona línia, però també expressem de manera contundent que: la igualtat davant la Llei és un principi irrenunciable en un Estat de Dret, i la feblesa en la regulació legal deixa indefensa a la ciutadania davant la capacitat d'acció dels *lobbys* empresarials. D'altra banda, la falta de seguretat jurídica condiciona decisions econòmiques no solament al mercat hipotecari.

Que:

el dret a l'habitatge digne ha de ser considerat un dret fonamental de ciutadania i que urgeix una reforma legal de la Llei d'Arrendaments Urbans per assegurar l'estabilitat vital de llogaters i llogateres i lluitar contra l'exclusió residencial i l'assetjament immobiliari.

Que:

la crisi social és encara prou present al nostre país. La reforma laboral i les retallades a l'Estat de benestar han exercit de trituradores de drets, condicions laborals i salaris. Cal una derogació d'aquelles lleis antisocials que van fer ús de la por i del fantasma de la devaluació social per fer més precària la vida de moltíssima gent.

Que:

no volem viure en una societat on els nostres drets es suspenen, on no es posa per davant el benestar de la majoria i on, a sobre, quan intentem defensar-los als procediments legals, moltes vegades ens trobem amb jutges i jutgesses absolutament allunyats de la realitat social que els envolta oblidant la funció social que han de tenir les lleis i les seves conseqüències.

Que:

no fa massa vam assistir a l'horripilant sentència de La Manada, o que tampoc entenem com hi ha persones que per les seves activitats socials o polítiques són a la presó, o treballadors i treballadores, activistes socials que pateixen la repressió de condemnes injustes o reclusions preventives sense sentit.

Exigim coherència democràtica, exigim que els poders de l'estat, un estat que es defineix com social i democràtic de dret tinguin en compte els drets de la ciutadania i no els interessos exclusivament de l'oligarquia financera i dels poders fàctics de sempre.

Contra la sentència del Tribunal Suprem, Justícia Social!